

Sygn. akt IV Ka 328/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski (spr.)
Sędziowie:	SSO Adam Pietrzak SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2015 roku

sprawy **P. B.**

syna A. i A. z domu L.

urodzonego (...) w D.

oskarżonego z art. 178a§1 kk i art. 62 ust.1 w zw. z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 30 stycznia 2015 roku, sygnatura akt II K 777/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że okres zakazu opartego na zasadzie art. 42 § 2 kk obniża do 1 (jednego) roku;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. wydatki związane z postępowaniem odwoławczym zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 328/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem P. B. uznany został za winnego tego, że:

w dniu 17 marca 2014 roku w D. kierował samochodem osobowym

m-ki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się pod wpływem środka odurzającego – badanie chemiczno – toksykologiczne wykazało we krwi obecność tetrahydrokannabinolu (THC) w stężeniu 4,1 ng/ml oraz jego metabolitu 11-nor-9-karboksy-tetrahydrokannabinolu (THCCOOH) w stężeniu 37,4 ng/ml,

tj. za winnego popełnienia czynu z art. 178a§1 kk i za to, na mocy powołanego przepisu wymierzono oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

P. B. uznany został nadto za winnego, że:

w tym samym czasie i miejscu jak w pkt I wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci ziele konopi innych niż włókniste o masie 0,77 grama, przy czym czyn ten stanowi przypadek mniejszej wagi, tj. za winnego popełnienia występku z art. 62 ust. 3 ustawy z 29.07.05 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to, na mocy tego przepisu wymierzono sprawcy karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 85 kk i art. 86§1 kk wymierzono oskarżonemu karę łączną 8 miesięcy pozbawieni a wolności, której wykonanie w oparciu o art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk zawieszono warunkowo na okres lat 2.

Zważywszy na treść art. 70 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci marihuany.

Poza tym, zgodnie z treścią art. 42§2 kk orzeczono wobec sprawcy 2-letni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Z wyrokiem tym nie pogodził się oskarżony, w którego imieniu apelację wniósł obrońca zarzucając na podstawie art. 438 pkt 2,3,4 kpk oraz art. 427§2 kpk:

I. Obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 7 kpk poprzez błędną i dowolną cenę zebranego w sprawie materiału dowodowego wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, tj. błędną ocenę zeznań świadków K. S. oraz K. G. na których podstawie nie można jednoznacznie przyjąć, iż nienaturalne zachowanie oskarżonego przesądza o wystąpieniu u oskarżonego stanu pod wpływem środka odurzającego, a także błędnej oceny całokształtu zebranych w sprawie dowodów, w tym opinii biegłego na podstawie których nie można uznać ponad wszelką wątpliwość, iż oskarżony znajdował się pod wpływem środka odurzającego,

- art. 167 kpk poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z urzędu w postaci przesłuchania świadka M. B., żony oskarżonego z którą oskarżony przeprowadzał rozmowę telefoniczną chwilę przed zatrzymaniem, a także świadków A. B. i A. B. (1) rodziców oskarżonego, którzy po 10/15 minutach zjawili się na miejscu, w którym doszło do zatrzymania, co skutkowało poczynieniem przez Sąd ustaleń faktycznych na podstawie niekompletnego i niewystarczającego dla rozstrzygnięcia sprawy materiału dowodowego;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na błędnym przyjęciu przez Sąd, że oskarżony znajdował się pod wpływem środka odurzającego w sytuacji w której oskarżony znajdował się co najwyżej po użyciu środka odurzającego;

III. rażąco niewspółmierność orzeczonego w pkt VI wyroku wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat bez uwzględnienia warunków osobistych oskarżonego, w tym w szczególności sytuacji rodzinnej, majątkowej oraz obecnej sytuacji na rynku pracy, który to zakaz uniemożliwia oskarżonemu w istocie wykonywanie pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o:

- uchylenie przedmiotowego wyroku w zaskarżonej części, tj. pkt I i IV i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania w tym zakresie;

- względnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych poprzez orzeczenie ww. środka karnego wobec pojazdów mechanicznych, dla prowadzenia których konieczne są uprawnienia kategorii A,B,BE,C,CE i T na okres 1 roku.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu dokonał trafnych ustaleń w zakresie stanu faktycznego sprawy, a stanowisko swe przekonująco uzasadnił.

W tej sytuacji, skoro Sąd Okręgowy zgadza się z tezami Sądu Rejonowego – zbędną jest ponowna analiza faktów, gdyż byłoby to jedynie powtarzaniem trafnych, podniesionych wcześniej argumentów.

Tym samym, odnosząc się wyłącznie do szczegółowych zarzutów apelacji należy wskazać, że stwierdzenia funkcjonariuszy policji – K. S. i K. G. co do zachowania oskarżonego w czasie zatrzymania mają drugorzędne znaczenie dla ustaleń dotyczących występkę z art. 178a§1 kk. Decydujące znaczenie w tej kwestii ma opinia biegłego w zakresie toksykologii leków i trucizn organicznych, który stwierdził jednoznacznie, że w krwi oskarżonego ujawniono obecność tetrahydrokannabinolu (THC) o stężeniu 4,1 ng/ml.

Analogicznie potraktować należy ewentualny dowód z przesłuchania żony P. B.. Gdyby nawet stwierdziła ona, że zachowanie oskarżonego w czasie zatrzymania było normalne (a o czym miała wywnioskować z rozmowy telefonicznej), to okoliczność ta nie mogła mieć praktycznie większego znaczenia dla prawidłowego ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Nie sposób zgodzić się także z zarzutami skarżącego jakoby 4,1%-owe stężenie THC nie było wystarczająco wysokie dla bytu art. 178a§1 kk.

To zagadnienie precyzyjnie, jednoznacznie, przekonująco uzasadnił Sąd Rejonowy, zaś Sąd II instancji je w pełni akceptuje.

W konstatacji trzeba stwierdzić, iż zagadnienie wypełnienia przez P. B. znamion przestępstwa z art. 178a§1 kk nie może budzić wątpliwości.

Sąd Okręgowy zgadza się natomiast ze skarżącym, że 2-letni zakaz prowadzenia przez oskarżonego pojazdów mechanicznych jest zbyt surowym „ukaraniem” oskarżonego. Do takiego poglądu prowadzi w szczególności fakt, że stężenie środka odurzającego we krwi P. B. nie było szczególnie wysokie (odpowiadające ok. 1% alkoholu), zaś oskarżony nie był dotąd karany za jakiegokolwiek przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a tym samym można wyprowadzić wniosek, że roczny zakaz oparty na zasadzie art. 42§2 kk będzie dostateczną przestrożą dla P. B. na przyszłość.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.